

og der overfor, synes det mig, skal der dog af Ministeren tages et argumentativt Standpunkt for eller imod.

I det hele er Teori paa Nationaløkonomiens Omraade — det er en Bemærkning, jeg gerne vil gøre, fordi det er en nærliggende Fristelse for Praktikere at afvise de Kundskaber, som de ikke selv har haft Lejlighed til at erhverve sig, ved at sige, at de kun er Teori — ikke andet end en Nedfældning af praktiske Erfaringer; og som Følge deraf er der ikke noget nedsettende i, at en Mand forandrer sin Teori, naar der gøres nye Erfaringer. Indenfor Nationaløkonomiens Omraade maa naturligt Teorien følge med de indvundne Erfaringer, eftersom Teorien indenfor denne Videnskabsgren ikke er andet og ikke bør være andet end, som jeg sagde, den logiske Nedfældning af de paa ethvert givet Tidspunkt gjorte Erfaringer. Lad os vælge et Eksempel fra et andet Kundskabsomraade. Vilde det ikke, da Radiumbehandlingen kom op, have været et mærkeligt Standpunkt for en Læge, der behandlede Sygdomme, som man nu mente kunde behandles med Radium, om han vilde sige: Hvad skal vi dog med alle disse udenlandske Teorier, paa mit Hospital har jeg nu foretaget saa og saa mange Operationer, jeg har saa og saa megen Praksis og har erhvervet mig mit Syn paa Tingene, jeg gør mine Operationer paa min Maade, og det maa virkelig Patienterne være tilfredse med? Det vilde vi dog synes var højst besynderligt. Nu kan ganske vist den højtærede Minister med en vis Ret sige: Men de Patienter, der nu ligger paa Hospitalet, kan ikke vente paa, at de Herrer Teoretikere bliver enige om, hvordan Radiumbehandlingen virker, man maa behandle dem straks og da behandle dem efter de gamle prøvede Metoder. Ja, det er rigtigt, men nu er det saa mageløst heldigt, at i det her foreliggende Tilfælde behøver vi ikke at behandle Patienter: det danske Bankvæsen. Vi kan meget godt vente. Det er ikke saa overmaade vigtigt, at der udkommer en Lov netop med det Navn under, som Handelsministeren i dette Øjeblik bærer. Det er gaaet fortræffeligt her i Landet med Mangel paa Banklov i saa og saa mange Aar. Det, der er vigtigt, er, at vi gør det bedste for Bankvæsenet, og om det saa i den Anledning skulde være nødvendigt at vente, til vi hører, hvorledes det gaar med den nye Radiumbehandling, vilde det — naar Patienten ikke lider det fjerneste, men tværtimod strutter af Sund-

hed, takket være de Moratorier baade for og bag, som Ministeren har forsynet ham med — efter min Mening ikke være nogen helt ilde Idé at vente saa længe.

Til Slutning ønsker jeg blot at sige følgende. Embedsforretninger kalder mig desværre bort, og jeg bliver derved afskaaret fra den Nydelse at høre den sikkert fortsatte psykologiske Karakteristik, der som Gensvar paa mine Udtalelser vil komme fra den højtærede Minister. Men jeg vil trøste baade ham og mig selv — i hvert Fald mig selv — med, at der ved fremtidige Behandlinger af denne Sag vil blive rigelig Lejlighed til at tage dette vigtige Spørgsmaal om Likviditeten op. Blandt andet vil der fra vor Side blive stillet Ændringsforslag, og der vil saaledes ved anden Behandling af Lovforslaget blive al mulig Anledning til at fortsætte denne Debat, der ganske vist hidtil paa Grund af den Maade, hyorpaa den højtærede Minister har taget Sagen, har været lidet frugtbar, men som dog maaske til sin Tid — nemlig naar en Gang en Banklov træder ud i Livet — vil vise sig at have været en saare frugtbar Debat.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Jeg ønsker at anholde en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem (Schovelin), den nemlig, at det indenfor vort Bankvæsen hidtil er gaaet fortræffeligt. Naar det ærede Medlem kan fremkomme med en saadan Udtalelse, efter at den ene store Bank efter den anden er ramlet sammen, og efter at Staten med Millioner har maattet hjælpe de Herrer Bankmænd paa Fode igen, begynder jeg at tvivle lidt om, at det var rigtigt af mig før at udtale mig anerkendende om det ærede Medlems nationaløkonomiske Begreb.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schovelin: Det ærede Medlems (Andreasen) Anerkendelse kan jeg saa ualmindelig godt undvære. For øvrigt vil jeg sige, at hvis det ærede Medlem kendte noget til Bankvæsenets Historie, vilde han vide, at til Trods for de Kalamiteter, som han nu minder om, er det danske Bankvæsens Historie i dansk Økonomis Historie et langt mere glørværdigt Kapitel, end